

Julius Civilis

5 **L**ANG GELEDEN WAREN de Romeinen de baas in ons land. De Romeinse soldaten werden geholpen door de Bataven. Julius Civilis was een van die Bataven. Hij werkte voor de Romeinen als legerhoofdman.

Diep in zijn hart wilde hij liever vrij zijn dan voor de Romeinen werken. Stiekem bedacht hij een plan om de Romeinen weg te jagen.

Op een dag maakte Julius een geheime afspraak.

10 Diep in het bos kwamen honderd sterke mannen bij elkaar: Bataven, Friezen en Kaninefaten.

'Ik wil mijn vrijheid terug,' zei Julius Civilis. 'Laten we een opstand beginnen.'

15 'Dat zal niet makkelijk gaan,' zei Brinno, de leider van de Kaninefaten. 'De Romeinen zijn sterk.'

'Als we goed samenwerken,' zei Julius Civilis, 'dan moet het lukken. De Romeinen zijn niet de enigen die goed kunnen vechten. Wij hebben dezelfde wapens en we zijn snel op onze paarden.'

20 Julius zag de anderen aanzelen. 'Wat kon hij doen om hen over te halen mee te doen? Julius rechte zijn rug, streek met zijn hand door zijn lange haar en riep: 'Wedden dat we de Romeinen kunnen verslaan? Als we winnen, snijd ik al mijn haar af.'

25 'Wij doen mee!' schreeuwden de anderen.

Die nacht werd er een verbond gesloten. Het gevecht kon beginnen.

30 De mannen trokken op naar Arnhem. Daar vielen ze een Romeins legerkamp aan. Ze wonnen het gevecht.

35 Toen gingen ze naar Nijmegen. Ook daar werd hard gevochten. Julius en zijn mannen wonnen opnieuw. En wat wonderlijk was: veel Bataven die eerst voor de Romeinen werkten, wilden nu graag met de opstand meedoen. 'Wij doen ook mee!' riepen ze.

40 'Als het lukt, snijden we ook onze haren af.' Stad na stad werd veroverd. Sommige mannen wilden al meteen gaan feestvieren. Ze pakten hun messen om hun haren af te snijden, maar Julius Civilis hield hen tegen. 'Wacht!' zei hij streng. 'We zijn nog lang niet klaar.'

De strijd ging door. Ze wonnen bij Valkenburg en bij Katwijk. Julius nam alle soldaten gevangen.

45 'Kom eens hier,' zei Julius tegen zijn zoon. 'Pak je pijl-en-boog. Deze soldaten hebben straf verdiend. Je mag op de gevangenen schieten.'

De zoon van Julius keek verbaasd. Bedoelde zijn vader echt dat hij met zijn pijlen....?

50 'Schiet op!' brulde Julius. 'Het is een goede oefening voor je.'

De jongen moest zijn vader wel gehoorzamen.

Zonder naar de gevangenen te kijken,
pakte hij een pijl uit de koker. Telkens
spande hij zijn boog en telkens zoefde er
een pijl door de lucht.

55 Wat was de zoon van Julius blij dat hij
geen van de gevangenen wist te
raken!

Niet lang daarna verlieten de
60 Romeinen het gebied. Ze lieten
hun tentenkampen, hun forten
en hun steden in de steek. De
Romeinse keizer had hen
teruggeroepen. Hij had zijn
65 soldaten nodig om in andere
landen te vechten.

Zo kwam er een einde aan
de Romeinse tijd.

De Bataven, de Friezen,
70 de Tubanten en de
Kaninefaten hadden
hun vrijheid terug.

Ze gingen hard aan
het werk op het

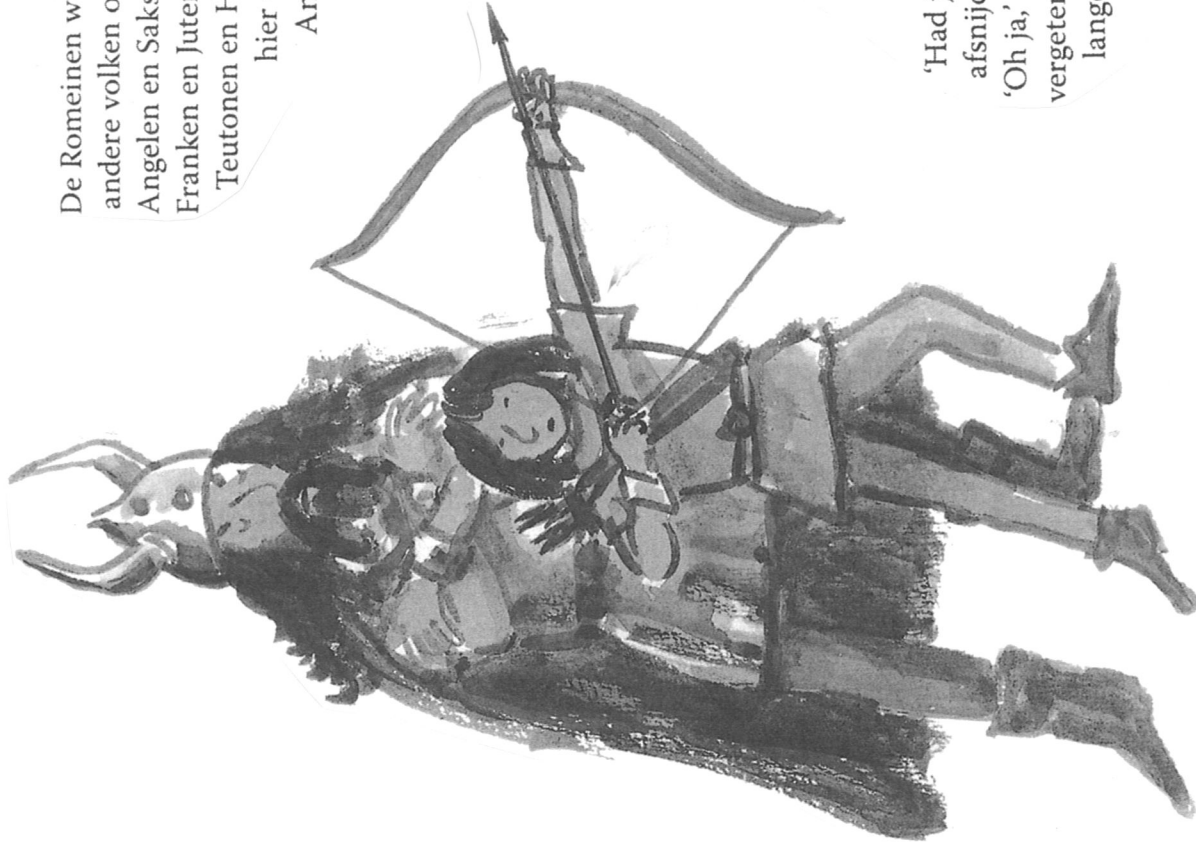
75 land. Maar ze deden
ook andere dingen dan ze
gewend waren. Ze legden
wegen aan, bouwden
dijken en groeven
80 kanalen.

'Ik ben blij dat de

Romeinen weg zijn,' zei Brinno.

'We hebben ze niet meer nodig,' zei Brinno.

85 'Wij kunnen nu ook mooie huizen bouwen, wapens
maken en wegen aanleggen.'

De Romeinen waren nog niet weg of er trokken
andere volken ons land binnen. Alemannen,
Angelen en Saksen. Bourgondiërs, Chauken,
Franken en Juten. Langobarden, Lombarden,
Teutonen en Hunnen. Sommige volken bleven
90 hier wonen. Andere volken, zoals de

Angelen, staken de zee over om naar
Engeland te gaan. De Franken
gingen naar het zuiden en
sloegen daar hun tenten op.

95 Ze noemden hun
land Frankrijk.

Het werd één grote
volksverhuizing.

En dit was allemaal
100 begonnen met een

geheime afspraak van
Julius Civilis in een donker
bos, toen honderd mannen
tegen elkaar riepen: 'Weg met de
105 Romeinen!'

'Had jij niet beloofd dat je je haar zou
afsnijden?' zei Brinno op een dag.

'Oh ja,' zei Julius lachend. 'Ik was het bijna
vergeten.' En met zijn mes sneed hij al zijn
110 lange haren af.

En zo... is het echt gebeurd.